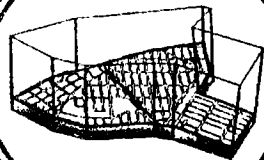

סמכים לשמור

ולערב עירובו

וועד תיקון עירובין
דוויליאמסבורג

כהשגחת ובסקיחה בי"ד המיוחד לעניני עירובין

VAAD TIKIN EIREVIN
of WILLIAMSBURG
288 Keap St. Brooklyn NY 11211
(718) 387-4498

ערב ישועות.

בעזרה"ה גלין ח

הכל מודים בענינה דבעינן נמי לכם

שבח ריבון עלמין שפר עליה לחו" בעמדינו בזה בפרוס ימי חג מתן תורתנו הבאים עלינו לטובה, על גודל הזכות שנפלה לנו בנעימים בע"ה להיות נמנים בין מוזי הרבים בתיקון הגדול של העירוב בעוואב"י וויליאמסבורג יצ"ו, שהוקם ע"י ועומד בע"ה תחת השגחתו של הג"ד המיוחד לעניני עירובין ובהכשר גדול פוסקי דורינו הגה"צ אב"ר אודווארי שליט"א והגה"צ אב"ד האלין שליט"א, אשר עברו ובדקו את כל העירוב, וכפי אשר הורו לנו כן עשינו וכן נעשה בכל צעד ושעל.

בכינוס צדיקים שהתקיימה ביום ה' פ' במדבר העל"ט בבית הגה"צ אב"ר האלין שליט"א ביחד עם הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א, הפליאו הרבנים המכשרים שליט"א את אופני הכתיבה והצוה"פ המקיפים את השכונה וויליאמסבורג יצ"ו, ושעל אף התמדת הגשמים והסערות שבשבעות האחרונות אף אחת מהנה לא נעדרה, ולא נפסק שום צוה"פ משך שבע שבועות שעברו, וזאת לבר מהאופן הנפלא שנתקנו הצוה"פ שנעשו באופן כדו לצאת ידי כל הנוספות והיורדים בזה, שכמעט ולא נמצא בעולם עירוב שיווא בנוי הן בהתקן והן בכשרות לכל הדעות ככני"ד.

בעמדינו טרם ימי החג המושמשים ובאים, היה נראה להדגיש שהרי חיבה יתירה נודנית לה למצות עירוב ביום טוב, מי אי לאו האי מצוה רבה דקא גריס כמה איסורים איכא בשוקא בטלטול והוצאה ביר"ט שלא לצורך שהינם לא היו יודעים לזהר בהן עד עתה, ובה"ה על ידי תיקון העירוב ניצלו מעונש הוצאה שלא לצורך שליעזב כמ"פ הוא מו"ת (במקום ו'ה"ר).

והיו אנו עד היכן הדברים מגיעים ומה הועילו חכמים בתקנתם בתיקון עירובין לענין יר"ט גרידא, ונבאר על קצה המזלג מקצת הדברים שמתחת וסוף תשומת לב או מחמת חסרון ידיעה היו רבים וגם שלמים בשלם בהם, ואשר ע"י תיקון עירובין בע"ה ניצלו מהם, ונמסר ויתן להיאמר שתיצוה תיקון עירובין בשביל יר"ט עלה פי כמה בהחיצות לענין שבת (והא דנבואר בס"י תקל"ח שאין מערבין בשביל יר"ט, וינינו לפי ש"י המתבאר דלענין יר"ט לא בעינן שיוויף בפת, אבל מחיצות מיהא בעינן לנר"ע, וגם בזה חולק הרמ"א בס"י תקל"ח שאין מותר בשביל הוצאת דברים שאין בהם צורך כמבואר שם במש"ב סק"י וע"י במש"ב ס"י תקל"ח סק"א).

מתחילה יש להדגיש שצמצם איסור הוצאה שלא לצורך ביר"ט נקטו רוב הפוסקים שהיא אסור מן התורה (במקום ו'ה"ר), וחי"ב"ם על דוגמה מלקות, וכמו שחי"ב"ם בביאור"ל ר"ש ס"י תקל"ח שורו"ה ארוכה של ראשונים העומדים בדעה זו, וכן נקט בהגרי"ת הרמ"א שם, ואם כי ישנם מהראשונים המקילים בזה, הרי נוס"ם שם הביארה אחר ט"ס"ד כל השיטות בזה "וא"כ לא נשאר לנו מי שדעתו להקל רק רש"י ור"י ישע"י ורי"א"ז נזר כל הני פוסקים, וגודאי יש להחמיר ולנקוט דעת המחמירים, וכן פסק ביש"ט.

ובין הדברים שניאסרו בהוצאה לפי הכרעת הפוסקים, נכללים כל שאינו צורך היום, וכל דבר שאינו שוה לכל נפש כמו שאסור בהם כל מלאכה ביר"ט כמבואר בס"י תקל"א, וכן אסור להוציא בשביל גוי שום דבר אף לצורך אוכל נפש כמבואר בס"י תקל"ח ט"ב, וכן לצורך בהמה כמבואר בס"י תקל"ב ט"ג, ואף מכשירי אוכל נפש לדעו: כמה פוסקים אסור להוציאם אם ה' בידו להוציאם מאתמול, דרך אוכל נפש עצמו מותר בהוצאה אף שהי' בידו להוציאם אתמול (ע"י בשר"ת אב"ז ס"י ת"ו ובמלאכת יר"ט ס"י ק"ב ונחלקו בזה על החת"ס בתוש"א א"ח ס"י קמ"ו), וגם שבמקום שאסור הוצאה, אין היתר להוציא מחשש שיוגב או יזק, וגם המתירים בזה אינם מתירים אלא באופן שאי אפשר באופן אחר, כגון שא"א למסור המפתח בביתו למי שהוא נאמן לו כמבואר בס"י ס"י תקל"ח.

ואם נלך כרוכלא מצינו כמה דברים שרביש היו נכשלים בזה הן מחסור תשומת לב והן מחסרון ידיעה, כגון הוצאת טבעת המפתחות שיש בהם גם מפתחות שאינו צורך להם ביר"ט, שבמקום שאין שם עירוב צריך להסירם ואסור להוציאם (וגם אלו הסומכין בזה על ספרי מחבדי זמנינו שמביאים היתר ע"ז ממשמעות רברי בעל האגור"מ, טעות הוא בידם, והאגור"מ בעצמו ביאר דבריו בח"ה מתשובותיו א"ח ס"י ל"ה שבודאי יש בזה משום איסור הוצאה), וכמו כן בהוצאת עגלות של הילדים היו נכשלים מאד בהוצאת חפצים שאין בהם צורך היום שנשארו מאתמול על העגלה, ואין איש שם על לב להסירם מעל העגלה לפני היציאה לרה"ר, גם החזרת המחזור, הטלית, וארבע מינים מביהמ"ד לבית, שבאופן שירא להשאירו בביהמ"ד מחשש גזילה ואבידה שמוותר אז להחזירן לביתו, היינו רק מתמתט מהתירו סופן משום תחילתן, שאם לא יוכל להחזירן חששו שמה ימנע להביאן, וגם זה רק אם הביאו ביר"ט גופא, אבל אם הביאו קודם יר"ט (ובר שהיה מצוי ביותר כשהיה חל יום א' דיר"ט בשבת שהי' מביאים המחזורים מער"ש), אז אין שום היתר להחזירם לבית ביר"ט בלא עירוב, כמבואר בשר"ע הרב במש"ב שם, ובפרט בדברים שברור שאין בהם צורך כלל בבית אחר החזרתם, כגון התיקון ליל שבועות, וקיסל' של הש"ץ ברה"ה ובשמיני עצרת ופסח, ובגדים שהחליף במקוה, ושאר דברים שאין בהם צורך בבית, אין שום היתר להוציאם אם לא באופן שחושש משום גזילה ואבידה, ורובא דעלמא אין נוהרין בזה, וע"י בשר"ת משנה שכיר ח"ב ס"י קל"ח שדעתו בכל זה דאף ע"י קטן אסור להחזירם לבית.

וגם דבר שאין בו אלא מצוה דרבנן, החשיבו כמה פוסקים כדבר שאין בו צורך היום ואסור בהוצאה, ואם כי נקטו הפוסקים שמותר להוציאם מ"מ מצינו בזה מקום שאין עירוב, ע"י שר"ת פרי השדה ח"ב ס"י ק"ב שנישאל בזה, אם זה נקרא לצורך יר"ט, דאף דבמציאות אין בו צורך כלל מאחר שיש בביהכ"נ ס"ת אחר, אמנם מכיון דהובא בס"י עוללות אפרים ס"י ק"מ והובאו דבריו באחרוני הפוסקים דמי שנותן ס"ת לביהכ"נ בחג השבועות הוי כאילו הקריב בכורים א"כ הוי צורך היום קצת, ועי"ש שאתר שדן ממה טעמים לאיסור, כותב דהגם שיש לדחות כיון דבזה"ז אין לנו רשות הרבים דאורייתא רק כמלית, מ"מ כמו בשאר צרכי מצוות כל שאפשר להביאו לפני יר"ט אין להביאו ביר"ט, כמ"כ בזה כיון שאפשר להביאו מערב יר"ט ולהניחו באיזה מקום בחצר הביהכ"נ, וביר"ט להוליכו לביהכ"נ להיות נחשב כהבאת ביכורים, אין להביאו ביר"ט, ומביא בזה גם מעשה רב מהג"ר אהרן אב"ד מיהאלוויץ זצ"ל שאסר להביא הס"ת ביר"ט במקום שאין עירוב, וע"י שר"ת לבושי מרדכי מהד"ג ס"י מ"ו שנחלק על דבריו, ודעתו דלמעשה מותר אף במקום שאין עירוב (ועי"ש שמיא שבמונקאטס הולכו פעם ס"ת בשבועות עם אבוקות, משמע שתשבו כל זאת לצורך יר"ט, ויש להסמיק כאן מה שמסופר בפי יוצאי מונקאטס שנערך שם פעם שמחת הכנסת ס"ת ביום ב' דשבועות שחל להיות בשבת) עי"ש, אבל ע"פ מצינו מקום גדול להחמיר בזה.

מתורתן של ראשונים

"והכינו את אשר יביאר, את אשר יאכלו לא נאמר, אלא את אשר יביאו, כלומר כינו ביום הששי במבואות ובחצרות תיקוני לחיים וקורות וסצורת פתחים ועידיים ושיתופים, להחיר להם את אשר יביאו ביום השבת מרשות לרשות ועל".

(מגדל של טיב מ' בטלח עמוד כ"ד)

"וצריכא מתא למיעבד לה עירובי הרר הדגנא (פי' סחור סחור) בחבלים או בצורת הפתח"

(ספר הלכות גמולות הלכות סוהין ע"ה)

מבארות רבותינו

ע"י שמירת ש"ק ועירובי חצרות מתהפכים אותיות רצ"ח לרצ"ח ולחצרות בית ה'

עוד במדרש ר"א בשם רשב"ן אפי' עירובי חצרות ה' יודע אברתם אבינו ע"ה, ר"פ אומר אפי' שם חדש שעתיד הקב"ה לקרא לירושלים כסא ה' ר"י אומר אפי' הלכות שהקב"ה נחוש בכל יום ה' יודע, אפשר כי אע"פ זכה לכל זה ע"י שמירת ש"ק כי ע"י שמירת ש"ק מתהפכים אותיות רצח ורצח רצח, רצח ה' צואת בנות ציון כמשאח"ל כל השומר ש"ק בהלכותו מוחליו לו כל עונותיו וע"ז: עשים אותיות חצר שזוכה לחצרות בית ה', חצר עירובי חצרות: שם חדש ירושלים כסא ה' יורה גימ' שבת עם הכולל, והלכה שהקב"ה מחדש בכל יום הוא ר"כ ע"י ש"ק שמורה על חידוש העולם וגם מחד החסד של אברהם הוא יוסא דאיל עם כולו וימן לבן זכה ליום ההלכות שהקב"ה מחדש בכל יום.

(המקור מ"מ משיבין י"ב בטלח עמוד כ"ד)

עירוב בעירי הוא שמירתו לכל אנשי העיר שתוצל כל העיר מכל מרעין בישין

הנה איחא בע"ה שבת פ' ב"מ, כתוב יתן את פני העיר רב אמר מטבע ויתן להט ושמואל אמר שוקים ויתן להם, ולכאורה הוא נושול הבנה, וכי יעקב אבינו ע"ה ה' מתקן מטבעות או שוקים ברחוב.

אלא י"ל דענין הוא כך, הנה מובא בסו"ק דיש ג' מיני שמירה להנפש וגם להגוף, בכלל ובפרט, היינו המקוה הוא שמירה לנפש היחיד שישמר מן המזיקין, וגם הוא שמירה להגוף שישמר מחולאים רעים כג'ל, ועירובין שיש בכל עיר ישראל הוא שמירה לכל אנשי העיר שתוצל כל העיר מן השדים ומן המחבלים, ומצות צדקה עולה על גביהן שהיא שמירה לכל העולם כולו, וכמאריך וצדקה תציל וכו'... ושמואל אמר שוקים ויתן להם זו מצות עירוב... א"כ לא ירא [יעקב] ממנו [מעשן] עוד, כי יש לו על מי לסמוך לשמור אותו מכל פגעים רעים לא יארע לו שום דבר רע כלל.

(ספר מנחת יצחק ח"ב סי' קצ"ב עמוד קמ"ב)

עירובי חצרות מסוגל להמשוך רפואות

ידוע מדברי האר"ל לכוין בברכת רופא חולי עמו ישראל, ר"ח גימטרי' רפ"ח שהיא המתקה להמשוך רפואה, כי הוא גימ' חס"ר גבור"ה, להמתיק הגבורות בחסדים המרומז בפסוק ויעבר' ה' על פניו שהוא ע"ב ר"ל, והוא בבחינת עירוב המבואר בספרים אשר בחינת יעקב מרת התמורה הוא בבחינת עירוב של עירובי כבואות, ובחינת יסוד יוסף הוא בבחינת עירובי חצרות, ע"י בליקוטי תורה, ע"כ בבוא יוסף אל יעקב נמשך המתקה של ע"ב ר"ו להמשך הרפואה המרומז בל"ה בברכת רופא חולי עמו ישראל גימ' עירוב.

(ס' אמרי יעקב פ' וימי ד"ה ונדל ע"ה)

בכל מקום מושבינו נעשה עירוב בכדי שנוכל לטלטל

בספר עמוד אש [תולדות רשכבה"ג המהר"ל דיסקין] מתיק כתב ההתקשרות והתקנות של "חברה אגרות מיסדי הישוב מחברת פתח תקוה", סוכן החברה יהי' אוסר"ר הגאון אבדוק"ק בריסק שליט"א [דף פ"א].

בתקנות של צרכי העיר תקנה ת' ו"ל "בכל מקום מושבינו נעשה עירוב דוקא בכדי שנוכל לטלטל בשבת" ע"כ.

(ס' תורה ל"ט עמ' ס"ה)

מעשה רב

סגולת העירוב להפקד בורע של קיימא

היה מעשה אצל כ"ק ד"ר ההיק משינאווא וצ"ל בעת שהיה בלימאנוב ובמשך הזמן שהיה שם באו אצלו כמה אברכים להזכיר עצמם להיפקד בורע של קיימא, וכשהיה מוכן כבר לנסוע נתקבצו אליו ביתו והפעירו בו שיפעול עבורם ישמעה, והתחיל לצוות, לא אוכל להבין אם אין עירוב בהעיר, וז"ו אזוי קען מען טראגען, אאל מען מאכען אן עירוב ודעט מען קענען טראגען עכדהיק, וכמוכן קיימו דבריו, ואני הכרתי עוד כמה מאותם שהי' להם ישועה או על ידו, כינחם היה דרוו הגה"צ רבינו אפרים טמפלר וצ"ל שפנדק בורע של קיימא מברכתו של אא"ו.

(ליקוטי "דברי יוסקל הגדול", עמוד קמ"ה)

בעיר אשר איש ורא שמים ות"ח ממונה על העירוב און מן הראוי להחמיר שלא להוציא, כדי שלא יהא ח"ו באינו מודה בעירוב

בענין אם יש להחמיר מלהוציא חפץ בעיר המתוקן בעירובין, כדירי הוי עובדא שבא כ"ק אדמו"ר בעל מנחת אלעזר ממונקאטש וצ"ה על ש"ק בעיר בערעסטא אינר אני (המגיל ספר זה) הייתה ממונה שם על בשרות עירובין וכשיק בבוקר כשהלכו להפילא לקח האדמו"ר כסידור כידו והוליכו בעצמו ואמר שבעיר אשר איש ורא שמים והי"ה ממונה על העירוב און מן הראוי להחמיר שלא להוציא, כדי שלא יהא ח"ו באינו מודה בעירוב, וכמדומני שאמר זאת נכונה וקנו הקדוש בעל בני יששכר וצ"ה

(דברי מנחם ע"ה)

אל אף שנחמיר שלא לטלטל אעפ"י נוסק בהעירוב מפני שישיר צריך שיהיה לה עירוב

בענין הראשונות מן החולא יצוק"ל בליוינו נאמי ביתו הר"ר זלבי שפירא וצ"ל הוי עובדים ובורחים את העירוב של העיר בכל עש"ק והצורף אליהם מר"ר (הקהלת יעקב) יצוק"ל ואח"כ מרן החוקק איש העביר את הפקוד על העירובין למר"ר, ומר"ר עם ר' זע"ה ספרו ערברי ש"ק לבדוק את העירוב, במקרה שיקרע העירוב בל"ב צוה מרן החולא להכריז נבל בהי הכנסת שבעירוב קרוע, ושאלו את מרן מה דאם לצוית להמיר, הלא הוא בעצמו הורה שלא לסמוך כלל על העירוב העירוני וכן בני התורה לא מטלטלים, והשיב מרן שעיר צריך שיהי' לה עירוב לכן מקפיד על כך.

(מגדל כסדר לברית דברי יוסף עירובין)

הגה"ק בעל בני יששכר ז"ע הוי מקפיד מאד שבמקום שיש עירוב שלא יחמירו על עצמם שלא להשתמש בעירוב, וכן אחריו בניו ונבדרי הקדושים ז"ע

...ונראה לי להוסיף עוד ענין, כי ידוע מדברי הגה"ק בעל בני יששכר ז"ע שהי' מקפיד מאד שבמקום שיש עירוב שלא יחמירו על עצמם שלא להשתמש בעירוב, וכן אחריו בניו וכדו הקדושים ז"ע, ואף במקום שלא היו חוששים לשיטת הרמב"ם בענין צורת הפתח, שלהרמב"ם אינו מועיל ביותר מעשר אמות (ע"ה א"ח ס"ה סע"ה) ובסתם עיירות לא הי' אפשר לחוש לה, והי' מכניסים ומוציאים ברחוב, כי אמר הקדוש ה"ל שאם יחמירו אז יש חשש שאינו מודה בעירוב, ולכאורה קשה הא"ך מה קדוש ידבר כזה, הלא למשל אם הי' איזה דיונים בחצר אחת יהי' מערבים בחצר בודא אין מי שיחמיר, ואם כן רס משתמשים בעירוב, והא"ך שייך לומר שאם יחמירו בענין הוצאה והכנסה מהרחוב יש לחוש שאינם מודים בעירוב.

ועלה על דעתי להסביר זה בטוב טעם בס"ד, כי הנה שלמה המלך ע"ה ובית רינו תקנו שני תקנות גדולות: עירובין ונטילת ידים. (עיין במס' שבת דף ל"ד ע"ב) והנה אצל נטילת ידים לא מצינו שיש איזה רמז שצריך להקל אף שהוא רק מדבבנו, אלא אדרבא אנו מוסיפים חומרות על חומרות כידוע, ואצל עירובין אמרו חז"ל (במס' עירובין דף מ"ו ע"א) הלכה כדברי המיקל בעירוב, ובודאי כוונה קדושתם לדברים גדולים ונוראים כיוונו בה, ואין אמתו ידוע על מה, רק אנו מאמינים באמונה שלמה שקדושת חכמת אלקי ישראל יהי' ויתעלה דבר מתוך פיהם (ואצל "עירוב" ידוע הא"ך "חסד" בגי' ע"ב, ו"גבורה" בגי' ר"ו מחתכבים בקדושת יסוד, וזהו "עירוב" אותיות "ע"ב-ר"ו" ואולי זה כוונה אחת מכוונותיהם העמוקות הקדושות).

וזה אולי הי' כוונת הקדוש בעל בני יששכר ז"ע, באשר גורו הלכה כדברי המיקל בעירוב גם כזה כוונה קדושה, ובודאי הראשונים הקדושים הוי צריכין לפרש דברי הש"ס כל אחד לפי שורש נשמתו הקדושה, אבל כאשר נסקפה הלכה אחר כך, הופיע רוח הקדוש על רבותינו לפסוק כדברי המיקל, כדי לקיים מה שגורו חז"ל הלכה כדברי המיקל, ובהי חשש הקדוש בעל בני יששכר ז"ע שלא יהי' ח"ו חולק על זה, והנה נראה לי רב אמת.

הק' שמעון ישראל פאנצ'ן

(הגה"ק משפלה"ן וצ"ל בספר מיתת ח"ד מצד מחנך י"ג)

מועדי ה' מקראי קודש

סוד חג השבועות כענין סוד העירוב לקשר עלמא בעלמא התאה

וביום הכורים כהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבעתיכם מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו (במדבר כח. כו.)

ל' כי סוד העירוב הוא סוד יתור וקישור עלמין בעלמין תתאין בסוד יתור הו"ה אד"י לכל יהיה אחיזה לחיצונים ר"ל ולזה עיר של רבים צריכה שיור. כדי שלא חשכת חזרת רה"ר כדפירש"י. והיינו כי דה"ד הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים ר"ל, וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה לכל יהיה אחיזה לחיצונים ר"ל. אמנם ע"ז צריך לישראל מקום כחון לעירוב לאחיותם, ולזה צריכים שיור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דירין א"צ שיור, כי הנה כל רצועה שבא"י מרמזת לארץ הפך החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק', וכמו שיש בעלמא דכינה סוד ה' עילאה בסוד ה' אותיות מנצפ"ך, וכ"א כלול מעשר והם חמשים שערי בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שער הנר"ן כידוע לודעי חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק' סוד ה' תתאה. וצריך לייחדם ולקשרם ויאודו אלה כאלה, אלו הנר"ן כאלו הנר"ן, לכל יהיה אחיזה לחיצונים ר"ל כהמלוכה הק' ח"ו רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נר"ן דירין. כדי שיהיה מקום להשראת הק' של נ' שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה:

והנה נודע מספד"ק כי יום חג שבועות הזה הוא נגד שער הנר"ן מני' שערי בינה, והוא בבחי' ישן נושן מתיקא דעתיקין. וזהו בהקריבכם מנחה חדשה לה', היינו התקרבות והתקשרות הנר"ן שערים של ה' תתאה. כתי' הרש"ה כי הוא התחדשות העולמות, והתגלות כל הכוחות הק' הנעלמות, והוא סוד המלוכה הק'. (בהתקרבונה והתייחדה אל הנ' שערי בינה רה"ר עילאה סוד עלמא דבינה, בשבועותיכם. היינו ע"י שאנו עם ה' בני אל חי מסתרין ומקדשין את עצמינו כימי הספירה ואנו סופרינן מ"ט ימים וז' שבועות בסוד הנרה ונפיק מיניה ז' שבתות. וע"י שאנו מייחדין ומקשרין ומטהרין המ"ט שערים אז ממילא אנו באים אל שער הנר"ן. וזהו כשכונותיכם, ע"י הו' שבועות, כי הנורא בהוב"ש מחבב השביעית כמו בהימים שבת קודש, ובהשנים שנת שמיטה, וכן הסדרה שביעית של ה"ג מליך דרחמי הוא ואמת, וחזתמו של הקב"ה הוא אמת. מקרא קודש יהיה לכם, אז תבואו לבחי' ומדת קודש ישראל לה' ראשית תבואתו, שהוא בסוד החכמה הנעלמה הק', וכשתהיו על בחי' זו אז כל מלאכת עבודה לא תעשו, ואז לא תצטרכו לבקש מלאכה ותתבולה לעבודת הטי"ו רק בבחי' שום מלאכה, יהיה עבודתכם עבודה תמה ונקיה. וכתיב אמן והמשכיל יבין כ"ז:

(לוחם ירחל לטעמים)

מטריאליסטוב זייע צי קבייה עייניש (נראה מספר תולדות שפואל כוללנות וזכרון ששנים על השבועות שיר עייניש)

מכתבים למעירוב

תודתנו מודה לכל אלו אשר לקחו מומנם לכתוב לנו מכתבי עידוד וכדו', אבל מפאת קוצר היריעה לא נוכל למרסם שגורו כל המכתבים, רק נפרסם המכתבים שיש בהם דבר חידוש.

הנה קיבלנו כמה וכמה מכתבים וכתובים בירורים בעיניו הלכה ובפרט בעיניו הזכי הפת, והגם שהרגה מהדברים שנכחה היה לנו לניגים, אך נזמת טעמים המובנים לא נוכל למרסםם גאם לא יודע לנו אז לאחד מן המוערים לנו מי הם בעל הדברים.

טלול המעירוב במשולו של כ"ס אדמירר נמאמא יעקוביל רועים הכריזה וכל שיה סלה אל טעמו כבוד שישית הנעון ונמלא היו למדי שבת בשבועות עיי וזעו הצרחה ונרמסכו.

האתר הוא יצירה טה שנתנה רוחו כ"ס אדמירר בעל יחיד יוסף מפאמא נהלים ששית ורחי יוסף שהיו אנשי משה שלא יכלאו כעירובי דהא יאמרנו שיש בהם חצי פתח, אכן ישועין במסג הספר יראה שישו טפויים, ויהי הקיבל וכל ולי חצי דבר לך גאמרי הוא ספדו דנר"ן חק

חק ויוע לל חיה ויה יאמרנו שישו ויהיו חזקו הנהלים הנעשים כיתה וכן יודעו, וכן סודו כתיבו ויהי הנדלל כתיב ויהי משהם לעשרת יורב בכל העירוב שיהא מועדים בכל הישות המהובלים והיוקד חיש לעצמו עם שישית המבנים הנעבד שישוין ש"ש"ם ס"י הוציאה מהל רן בעומם מריכ"ה על הפירי.

אכן עם המפוקמות סלה היה כאמרות לתקן עם כל החומרות היה דעות הקי ענינו יש הפדו לעשות עירוב אם הם קלות שיש בהם מחלוקת המיסקט, אכן בעירוב כיה אף שמחוייבים והיוקד העירוב להציל רעם מחילול שבת משוגג ונמו, מיי דירין יש מקום לבעל נפש להחמיה.

ואיך בנינו שהעירוב בניו בכל החומרות וההידורים וגם בעונת מריכ"ה על הפירי, ויש לנו מ נוצצית, ואיש אף לעשות הרמכים, ועשיית תחת השנהה נעולה של גרולו זקני הוציאה

המשך מעמוד א'

ובאיסור הוצאה דבר שאינו שוה לכל נפש נכללים הוצאת צרכי רמאה לחולה שאין בו סכנה, מקל למי שאסור ללכת בו בשבת כתבואר בס' תק"ב, וכל דבר שאין בו השתמשות לרוב בני"א כמבואר בפרמ"ג ס' תק"א א"א סק"ד שאסורים להוציא ביר"ט בלא עירוב. וכמו כן מצינו בשם החור"א ז"ל מקום להתמיר שלא לצאת במלבוש שתפורים עליו כפתורים יתדים, או שמתובר עליו סימני הכניסה וכדו'.

ואחר כל זה היו צריכים ביר"ט משנה זהירות על כל אלו הדברים שאסורים משום הוצאה וכפי האמור יש מהם שאסורים משום איסור דאורייתא (במקום רה"ר), דאילו בשבת כל שישנו בזכירה ושנו בשמירה ונשמר מלהוציא כל עיקר, אבל ביר"ט שצריכים לחלק בין דברים המותרים להוציא לדברים האסורים להוציא לאו כל אינם סביל דא, ולכן היה כמנה דברים שההמון היו נכשלים בה עד עתה, וגם כמה עניינים שרבים וגם שלמים הקילו בזה על אף שיתכן שהיה בזה איסור גמור של הוצאה שלא לצורך. (ואפילו אם לכמה מהם ימצא הכיתוב באחד מן המוקדים אבל עדיין אין ההיתר ברור כ"כ.)

עינינו הרואות עדין כמה גדלה המכשלה בזה מדי חג בתג ימצא העולם יודעים להיוזר בהן, ולפי זה עד כמה גדלה הזכוח להציל רבבות ישראל דרי שכונותינו והאורחים הבאים מחוץ לעיר העלי' מאיסור זה, שע"י התיקון הגדול שזכינו לתקן בע"ה כל ישראל יוצאין בתצר אחת, והותרה היציאה לכל.

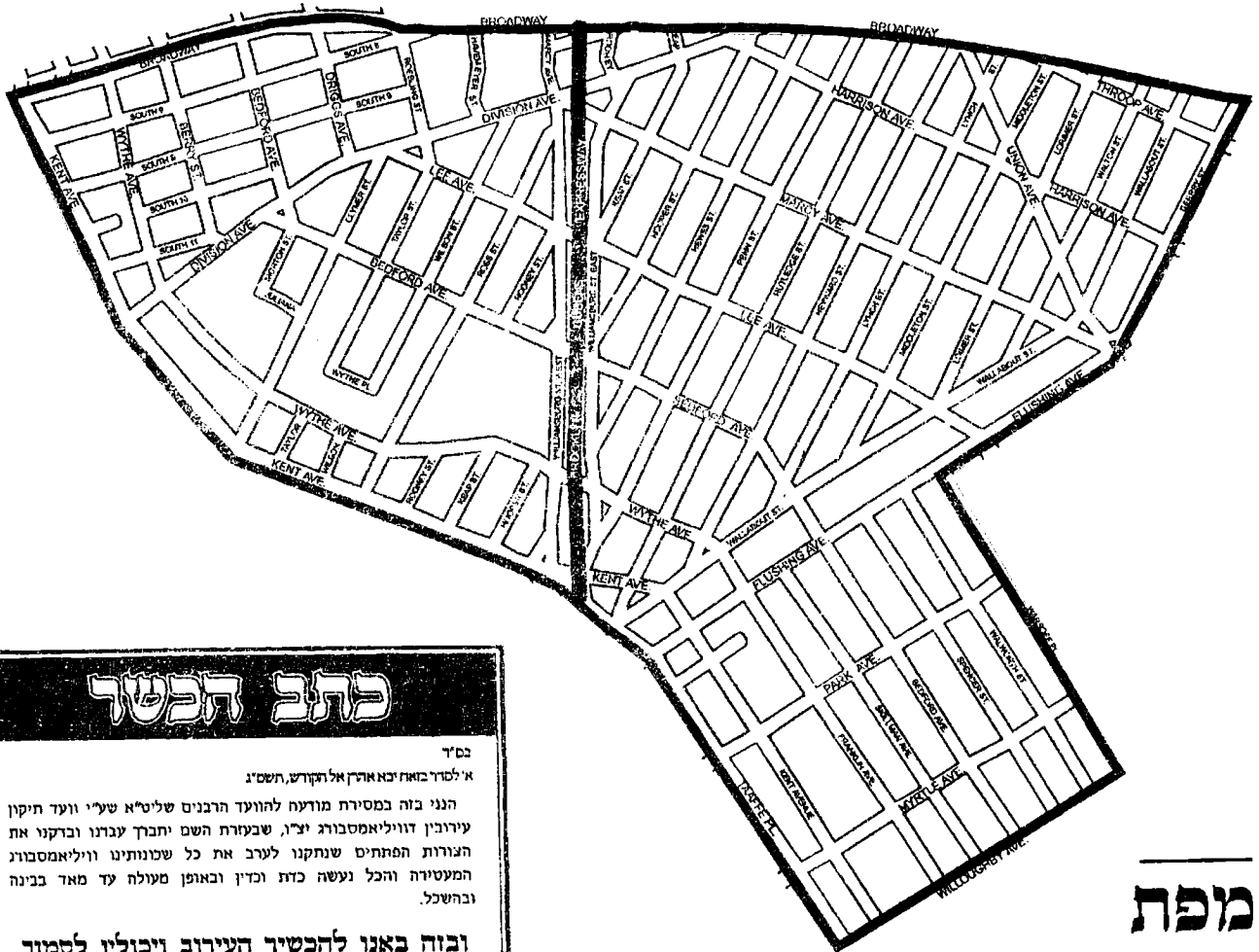
ומבואר ברמב"ם פ"א מהל' יום טוב ה"ו, "ומה הטעם עצמו לא אסרו ההוצאה ביום טוב, ואע"פ שכל הוצאה היא מלאכה שאפשר לעשותה מערב יום טוב, ולמה לא אסורה, כדי להדבות משמחת יום טוב וזולך ויביא כל מה שידעה וישלים חפציו ולא יהיה כמי שידיו אסודות ע"ל. ולפי"ז היה יוצא דכשחל יר"ט להיות בשבת שהיו אסורים בהוצאה, לפ"ז לא היה יכול להוליק ולהביא ולהשלים חפציו ולפ"ד הרמב"ם נתמעט ע"ז משמחת יר"ט, אבל אחר שבע"ה זכינו והותקן שכינתנו המעטירה ע"י גדולי זקני רבני העיר עם עירוב כדו' כרצון כדו' חז"ל ורצונו כל רבתינו הקדושים נוחי נפש ששכנו כאן כבוד, אפשר לקיים שניהם, שמירת שבת כהלכה ועונג יר"ט כדבעי, ואדרבה, ביתר שאת וביתר עז.

ובהאי יומא דקא גרים, זמן מתן תורתנו. הכל מודים דבעינן נמי לכם לקיים מצות עונג יר"ט ככל אשר תיקנו חז"ל. ובהו עיינו נשואות לאבינו שבשמים שכאשר זכינו לסדר אותו כן נזכר לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באהבה, ונזכה להיות קבועין בהנהו חבורתא די תיתבון בעלא דרתא זכאין כד שמעתון שבת דא שירתא בביאג"צ במהרה מתוך נחת וכ"ס.

החוחמים למען כבוד, עונג, שמירת קדושת שבת ויום טוב וזעך תיקון עיוניו דוויילמאסבורג

לתועלת הרבים האבן מיר צוגעשטעלט די פאלגענדע טעלעפאן
 נומבערס ווי מען קען הערן איבער די כשרות פונעם עירוב:

(718) 387-4498 • (917) 23-ERIV (34748)

כתב הכשר

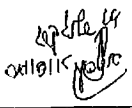
בס"ד
 א' לסדר בארן יבא אררן אל תוקדש, תשס"ג

הגני בזה במסירת מודעה להועד הרבנים שליט"א שעי' וועד תיקון
 עירובין דוויליאמסבורג יצ"ו, שבעזרת השם יחברו עגרתו וברקנו את
 הצורות הפתחים שנתקנו לערב את כל שכונותינו וויליאמסבורג
 המעטירה והכל נעשה כדת וכדין ובאופן מעולה עד מאד בנינה
 ובהשכל.

**ובזה באנו להכשיר העירוב ויכולין לסמוך
 עליו בלי סום פיקסוק כלל וכלל.**

וזאת למדעי שכל חיתר הטילטול ע"י הכשר זו הוא רק על הגבולות
 המסומנים ב"מפה" שיתפרסם ע"י הוועד תיקון עירובין ולא יותר.
 מטעם שאלי"כ יתכן שיצאו גם מחוץ לגבולי העירוב - שלא נודע
 לדבים ואין לדבר סוף, ועל הטילטול מחוץ לגבולות אין האחריות
 עלינו.

ע"י באנו ע"ה

 אב"ד רבי שמואל ברוך
 אב"ד העירובין

רב' שלום קרוין
 אב"ד העירובין

**מפת
 העירוב**

לפי עצת הרבנים המכשירים שליט"א, הרחקנו צורות הפתח רחוק
 רחוק מגבולות וויליאמסבורג, ונעשו באופן שלא יוכר לעין הרואה, ורק אם
 מראין לו יראוה, ואין מגלין אלא לצנועין.

אבל כדי שלא יצא מכשול ח"ו, נצטוינו מפי הרבנים המכשירים שליט"א
 להשים קץ וגבול שעד שם יהיה מותר לטלטל, וכל המטלטל הלאה
 מהגבולות המסומנים, אין זה על אחריות הרבנים המכשירים שליט"א,
 והקולר תלוי על צוארו. ואשר על כן השומר נפשו לא יטלטל רק עד
 הגבולות המסומנים.